

Judy vypnula podcast a oba vyskočili z auta. Z kufru vytáhli hromádku značek se zákazem parkování a potřebné náradí.

„Jdeme na to. Musíme dělat svou práci. Tak či tak,“ pousmála se Judy.

Zatímco rozmisťovali zákazové značky, probírali důkazy, které se jim zatím podařilo nashromáždit. „Všichni utrpěli újmu kvůli šperkům...“, řekla Judy.

„A všichni koupili šperky v pondělí v pouličním krámku v Divadelní čtvrti, dodal Nick.

„Ale od různých zvířat: od lenochoda, dikob-
raza a tygra,“ připomněla Judy.

„Nezapomínej na vlka a osla,“ doplnil Nick.

„Správně,“ potvrdila králičice, „vypadá to, že všechna tahle zvířata prodávala v Divadelní čtvrti falešné šperky, které byly potřené něčím nebezpečným...“

V tu chvíli za sebou vyšetřovatelé uslyšeli nervózní pochechtávání a kolem nich proběhla hyena. Nesla tak obrovskou kupu oblečení, že skoro neviděla na cestu. Z vršku hromady odlétl zelený šátek a vítr ho odnášel pryč.

Nick po něm skočil a zachytil ho. „Něco vám upadlo!“ zavolal a rozběhl se za hyenou.

„Nechte si ho,“ zavolala hyena přes rameno a dál pospíchala ulicí.

Nick pokrčil rameny a nacpal si šátek do kapsy.

S Judy dál nahlas uvažovali o případu, zatímco rozvěšovali značky po Saharově.

Když se vrátili k policejnímu autu, Nick šel schovat náradí dozadu do kufru. Najednou se zarazil. „Ale ne... Mrkvičko?“

Judy obešla auto a Nick ukázal na zadní okno. Zhluboka se nadechla.

Na skle byl jasně růžovými písmeny napsán vzkaz:

**JESTLI NEPŘESTANETE
ČMUCHAT, SEDŘU
Z VÁS KŮŽI!**